

REGULAMIN ORGANIZACJI I TRYBU URZĘDOWANIA SĄDÓW APTEKARSKICH

Przepisy ogólne

§ 1

Regulamin określa zadania i tryb funkcjonowania Naczelnego Sądu Aptekarskiego i Okręgowych Sądów Aptekarskich, wybranych na podstawie ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 roku o izbach aptekarskich (Dz. U. nr 45 poz. 271 z 2008 roku z późn. zmianami) art. 37 pkt 8 i art. 27 pkt. 6 oraz podstawowe zasady obsługi kancelaryjnej sądów.

§ 2

Użyte w regulaminie określenia i skróty oznaczają:

1. Ustawa – ustawę z dn. 19 kwietnia 1991 roku o izbach aptekarskich (Dz. U. nr 45 poz. 271 z 2008 roku z późn. zmianami).
2. Rozporządzenie – rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 31 marca 2003 roku w sprawie postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej farmaceutów (Dz. U. nr 65 poz. 612 z 2003 roku).
3. Obwiniony – aptekarz wobec którego w toku postępowania wyjaśniającego rzecznik odpowiedzialności zawodowej skierował do sądu wniosek o ukaranie lub w stosunku do którego wydane zostało nieprawomocne orzeczenie.
4. Pokrzywdzony – osoba fizyczna bądź prawna lub jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej, której dobro zostało bezpośrednio zagrożone lub naruszone w wyniku działania lub zaniechania obwinionego i która wniosła skargę do rzecznika odpowiedzialności zawodowej (§ 1 pkt 1 rozporządzenia).
5. Ukarany – obwiniony aptekarz w stosunku do którego uprawomocniło się orzeczenie sądu aptekarskiego.
6. Sąd I instancji – Okręgowy Sąd Aptekarski lub Naczelny Sąd Aptekarski orzekający jako sąd I instancji.
7. Sąd II instancji – Naczelny Sąd Aptekarski orzekający jako sąd apelacyjny w sprawach odwołań od orzeczeń sądów I instancji.
8. Przewodniczący Sądu Aptekarskiego – odpowiednio Sądu Naczelnego i Okręgowych Sądów Aptekarskich.
9. Skład orzekający – wyznaczony przez przewodniczącego sądu aptekarskiego skład sędziów do rozpoznania konkretnej sprawy.

10. Przewodniczący składu orzekającego – członek składu orzekającego wyznaczony przez przewodniczącego Sądu Aptekarskiego sędzia, kierujący rozprawą i czuwający nad jej prawidłowym i sprawnym przebiegiem.
11. Sędzia sprawozdawca – członek składu orzekającego Sądu II instancji wyznaczony przez Przewodniczącego Naczelnego Sądu Aptekarskiego do przedstawienia (zreferowania) na początku przewodu sądowego w Sądzie odwoławczym sprawozdania z przebiegu i wyników dotychczasowego postępowania, a w szczególności treści zaskarżonego orzeczenia oraz zarzutów i wniosków apelacyjnych, jak również kwestie wymagające rozstrzygnięcia z urzędu.
12. Sędzia rezerwowy – wyznaczony do składu orzekającego jako zabezpieczenie na okoliczność wskazaną w § 30 rozporządzenia, przy braku wyłączenia innego sędziego może być biernym uczestnikiem rozprawy, nie ma prawa głosu, nie uczestniczy w naradzie i nie bierze udziału przy wydaniu orzeczenia.
13. Rzecznik – Naczelny (NROZ) lub Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej (OROZ).
14. Kpk – kodeks postępowania karnego (ustawa z dn. 6 czerwca 1997 roku, Dz. U. nr 89 poz. 555 z 1997 roku z późn. zmianami).
15. Kk – kodeks karny (ustawa z dn. 6 czerwca 1997 roku, Dz. U. nr 88 poz. 553 z 1997 roku z późn. zmianami).
16. Kasacja – środek zaskarżenia prawomocnego orzeczenia Naczelnego Sądu Aptekarskiego (art. 46b ustawy).
17. Sąd Najwyższy – SN – naczelny organ władzy sądowniczej w Polsce.
18. Termin zawity – szczególny rodzaj terminu stanowczego, charakteryzujący się dużym rygorem prawnym, przejawiającym się w tym, że niepodjęcie określonych czynności przez uprawniony podmiot w okresie zakreślonym tym terminem, powoduje definitywne wygaśnięcie przysługującego podmiotowi prawa do tej czynności. W wyjątkowym zbiegu okoliczności możliwe jest przywrócenie uprawnienia. Dotyczy to głównie niedotrzymania terminu w wyniku zdarzeń losowych, na które podmiot nie miał wpływu. Ciężar uprawdopodobnienia tych okoliczności spoczywa na podmiocie. Terminy zawite nigdy nie odnoszą się do organów procesowych, obowiązują one tylko strony i niektóre inne osoby.
19. Termin instrukcyjny – winien być dotrzymany, jego przekroczenie nie rodzi konsekwencji prawnych.
20. Zawiadomienie skuteczne – doręczone w przepisany terminie za zwrotnym poświadczeniem odbioru lub ogłoszone ustnie w czasie rozprawy. Za skuteczne uznaje się również zawiadomienie nie podjęte przez adresata po dwóch kolejnych siedmiodniowych okresach awizowania.
21. Zawiadomienie prawidłowe – tj. takie aby wszyscy uczestnicy postępowania mieli możliwość wzięcia w nim udziału, stanowi rękojmię realizacji konstytucyjnego prawa do sprawiedliwego i jawnego rozpoznania sprawy przez niezawisły Sąd. Naruszenie tego

obowiązku posiada znamiona rażącego naruszenia prawa które może mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia w sprawie.

22. NSA – Naczelny Sąd Aptekarski.
23. OSA – Okręgowy (-we) Sąd Aptekarski.

§ 3

1. Siedzibą Naczelnego Sądu Aptekarskiego jest Miasto Stołeczne Warszawa.
2. Okręgowe Sądy Aptekarskie posiadają siedziby zgodne z lokalizacją ich właściwych izb okręgowych.
3. Naczelny Sąd Aptekarski uchwała regulamin sądów aptekarskich.

§ 4

1. Zadaniem niezależnych organów samorządu jakim są Sądy aptekarskie jest sprawowanie zadań w zakresie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów określone w ustawie w szczególności prowadzenie postępowań w sprawach odpowiedzialności zawodowej członków samorządu za czyny sprzeczne z zasadami etyki i deontologii zawodowej oraz z przepisami prawnymi dotyczącymi wykonywania zawodu farmaceuty.
2. Krajowy Zjazd Aptekarzy i Okręgowe Sprawozdawczo - Wyborcze Zjazdy Aptekarzy ustalają liczbę członków Sądów, a następnie dokonują ich wyboru (art. 37 pkt 7 i art. 27 pkt 5 ustawy). Wskazane jest aby Sądy okręgowe składały się z co najmniej 7 członków, tj. dwa trzyosobowe składy orzekające + sędzia rezerwowi.
3. Sędzią Sądu aptekarskiego może być aptekarz który w momencie wyboru posiada co najmniej siedmioletni staż pracy w zawodzie (art. 9 ust. 6 ustawy).

§ 5

1. Pierwsze plenarne posiedzenie nowo wybranych członków Sądów aptekarskich zwołuje ustępujący przewodniczący Sądu (w razie braku takiej możliwości z przyczyn obiektywnych, z-ca przewodniczącego) w czasie trwania zjazdu lub najpóźniej w ciągu 21 dni od jego zakończenia i przewodniczy jego obradom do czasu wyboru nowego przewodniczącego Sądu.
2. Wybór przewodniczącego i z-cy przewodniczącego następuje pośród członków nowo wybranego Sądu w głosowaniu tajnym, przy udziale co najmniej 2/3 ilości sędziów, zwykłą większością głosów.
3. W czasie trwania kadencji odwołanie przewodniczącego lub z-cy może nastąpić na skutek ich pisemnej rezygnacji z pełnionej funkcji lub na wniosek podpisany przez co najmniej 1/2 składu Sądu przy zachowaniu zasad postępowania określonych w pkt 2.
4. Zawieszenie sędziego Sądu aptekarskiego w czynnościach następuje w momencie wszczęcia przeciwko niemu postępowania wyjaśniającego w zakresie odpowiedzialności zawodowej lub karnej do czasu ukazania się prawomocnego umorzenia tego postępowania lub uniewinnienia (§ 3 rozporządzenia).

5. Z posiedzeń plenarnych Sądów aptekarskich sporządza się protokół.

Organizacja i zakres działania Sądów

§ 6

1. Przewodniczący Sądu Aptekarskiego kieruje pracą sądu oraz reprezentuje Sąd na zewnątrz.
2. Przewodniczący Sądu Aptekarskiego wykonuje zadania zmierzające do sprawnego funkcjonowania sądu a w szczególności:
 - 1) zaznajamia się z każdą sprawą wpływającą do Sądu, również z pozostałą korespondencją i bez zbędnej zwłoki nadaje jej bieg realizacyjny;
 - 2) wstępnie bada wnioski o ukaranie i wniesione środki odwoławcze pod względem właściwości Sądu, poprawności ich od strony formalnej i kieruje je na właściwą drogę postępowania;
 - 3) wydaje wszelkie potrzebne zarządzenia organizacyjne w celu zapewnienia należytej sprawności postępowania;
 - 4) ustala dla poszczególnych spraw składy orzekające i wyznacza ich przewodniczących oraz w razie potrzeby sędziów rezerwowych i sędziów sprawozdawców;
 - 5) układa plan wokandy co do zasady w ten sposób aby sprawy rozpoznawane były w/g kolejności wpływu, z wyjątkiem spraw zagrożonych upływem terminu przedawnienia karalności i apelacji od orzeczeń w których orzeczono karę zawieszenia prawa wykonywania zawodu;
 - 6) zapewnia stronom postępowania możliwość zapoznania się z aktami sprawy oraz na wniosek stron wyraża zgodę na dokonywanie z nich odpisów, wypisów lub kserokopii;
 - 7) nadzoruje zawiadamianie stron postępowania oraz świadków i biegłych o terminie wyznaczonej rozprawy;
 - 8) stwierdza prawomocność orzeczeń Sądu aptekarskiego i przesyła informację na ten temat przewidzianym prawem organom;
 - 9) wydaje w miarę potrzeby zarządzenia o kosztach postępowania sądowego;
 - 10) zarządza wypłatę należności świadkom, biegłym i tłumaczom, nadzoruje organizację oraz pracę kancelarii Sądu i czuwa nad sprawnością, terminowością i prawidłowością prac jego sekretariatu;
 - 11) organizuje (NSA) lub uczestniczy (OSA) w szkoleniach doskonalących z zakresu prowadzenia czynności w sprawach odpowiedzialności zawodowej farmaceutów i podstaw postępowania karnego;
 - 12) odpowiada na korespondencję wpływającą do Sądu i sygnuje pisma wychodzące;
 - 13) zwołuje w miarę potrzeby plenarne posiedzenie Sądu.
3. Przewodniczący Sądu przedstawia corocznie odpowiednio przed Naczelną Radą Aptekarską lub Okręgowym Zjazdem Aptekarzy sprawozdanie z działalności Sądu oraz

składa sprawozdanie kadencyjne odpowiednio przed Krajowym Zjazdem Aptekarzy i Okręgowy Zjazdem Aptekarzy.

4. W czasie czasowej niemożności sprawowania swojej funkcji przez przewodniczącego Sądu jego obowiązki przejmuje z-ca przewodniczącego.

§ 7

1. Członkowie składu orzekającego zobowiązani są dbać o zachowanie powagi Sądu. Wykonywanie zadań winno odbywać się z zachowaniem zasad poufności oraz z dotrzymaniem tajemnicy służbowej w obszarach określonych odrębnymi przepisami (np. tajemnica narady nad orzeczeniem).
2. Sąd, a w jego imieniu przewodniczący składu orzekającego, czuwa aby w toku postępowania jego uczestnicy nie ponieśli szkody z powodu nieznamości przepisów postępowania i w tym celu udziela im niezbędnych informacji i pouczeń.

§ 8

1. Okręgowy Sąd Aptekarski orzeka w składzie trzyosobowym (§ 10 ust. 1 rozporządzenia).
2. Naczelny Sąd Aptekarski orzeka:
 - 1) w składzie trzyosobowym w I instancji w sprawach odpowiedzialności zawodowej farmaceutów o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 2 ustawy oraz w sprawach wymagających wydania postanowienia (np. zażalenia, wyznaczenie innego właściwego Sądu, przedłużenie postępowania wyjaśniającego, itp.);
 - 2) w składzie pięcioosobowym w II instancji w sprawach apelacji od orzeczeń wydanych przez ten Sąd w I instancji oraz orzeczeń Okręgowych Sądów Aptekarskich (§ 10 ust. 2 rozporządzenia).

§ 9

1. W składzie orzekającym Sądu aptekarskiego może uczestniczyć dodatkowo bez prawa głosu jeden z członków Sądu w roli sędziego rezerwowego. Sędzia ten nie uczestniczy jednak w naradzie Sądu dot. rozstrzygnięcia o winie i karze.
2. W razie ponownego rozpoznawania sprawy w składzie orzekającym Sądu aptekarskiego nie mogą uczestniczyć członkowie Sądu, którzy poprzednio orzekali w tej sprawie.

§ 10

1. Członek składu orzekającego jest wyłączony z mocy prawa od udziału w sprawie, jeżeli ujawni się którakolwiek z okoliczności wymienionych w przepisie art. 40 kpk, oraz z § 30 ust. 1 rozporządzenia.
2. Członek składu orzekającego ulega wyłączeniu, jeżeli pomiędzy nim, a jedną ze stron zachodzi stosunek osobisty tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego.

3. Wyłączenie następuje z urzędu, na żądanie sędziego albo na pisemny wniosek strony.
4. Wniosek o wyłączenie przepisu art. 40 kpk należy złożyć do momentu rozpoczęcia rozprawy, chyba że okoliczność uzasadniająca wyłączenie stała się stronie wiadoma później. Wniosek złożony po terminie pozostawia się bez rozpoznania.
5. W postępowaniu w sprawie wyłączenia członka składu orzekającego od udziału w sprawie z uwagi na zaistnienie przyczyn określonych przepisem art. 40 i 41 kpk, stosować należy zasady określone w przepisie art. 42 kpk.

Przygotowanie do rozprawy

§ 11

1. Wniosek o ukaranie który wpłynął do Sądu podlega wstępnej ocenie przewodniczącego Sądu. O ile brak jest przesłanek to uniemożliwiających, kieruje wniosek do rozpoznania na rozprawie i wydaje stosowne zarządzenia przygotowujące. W przypadku uznania, że zachodzą podstawy do umorzenia postępowania, jego zawieszenia, niedopuszczalności lub nieskuteczności apelacji albo, że zachodzi konieczność uzupełnienia postępowania przez rzecznika, wydaje zarządzenie o skierowaniu sprawy na posiedzenie niejawne Sądu, podając uzasadnienie takiej decyzji.
2. Na posiedzeniu niejawnym Sąd wydaje postanowienie:
 - 1) o umorzeniu postępowania;
 - 2) o zawieszeniu postępowania;
 - 3) o przekazaniu sprawy rzecznikowi w celu uzupełnienia postępowania wyjaśniającego;
 - 4) o pozostawieniu apelacji bez rozpoznania jako wniesionej po ustawowym terminie bądź przez osobę nieuprawnioną;
 - 5) o skierowaniu sprawy na rozprawę wobec nie stwierdzenia podstaw do wydania postanowień o których mowa w pkt 1-4.
3. Postanowienie Sądu o przekazaniu sprawy rzecznikowi w celu uzupełnienia postępowania wyjaśniającego winno wskazywać w jakim kierunku ma nastąpić uzupełnienie oraz określić termin zakończenia tego postępowania.
4. Odpis postanowienia Sądu o których mowa w ust. 2 doręcza się stronom. Odpis postanowienia o umorzeniu postępowania i o zawieszeniu postępowania doręcza się wraz z pouczeniem o prawie, terminie i trybie wniesienia zażalenia na to postanowienie.
5. Na postanowienie o skierowaniu sprawy do rozpoznania na rozprawie wobec nie stwierdzenia wydania postanowień o których mowa w ust. 2 pkt 1-4, zażalenie nie przysługuje.

§ 12

1. Jeżeli wniosek o ukaranie odpowiada warunkom formalnym i sprawa kwalifikuje się do skierowania na rozprawę, przewodniczący Sądu wyznacza jej termin, skład orzekający

oraz zarządza doręczenie odpisu wniosku o ukaranie i wezwania na rozprawę obwinionemu aptekarzowi.

2. Zarządzając doręczenie obwinionemu aptekarzowi odpisu wniosku o ukaranie, przewodniczący Sądu wzywa go równocześnie do złożenia ewentualnych wniosków dowodowych w terminie 7 dni od daty doręczenia mu odpisu, a nadto poucza o prawie wniesienia w tym terminie pisemnej odpowiedzi na wniosek o ukaranie.
3. Pomiędzy terminem doręczenia obwinionemu aptekarzowi wniosku o ukaranie i wezwaniem na rozprawę, a terminem rozprawy winno upłynąć co najmniej 14 dni. Sąd odracza rozprawę na wniosek obwinionego lub jego obrońcy w przypadku niezachowania tego terminu. Powyższy 14-to dniowy termin dotyczy odpowiednio wezwania świadków i biegłych oraz powiadamiania rzecznika, obrońców, pokrzywdzonych i ich pełnomocników.
4. W zawiadomieniu o rozprawie podaje się wyznaczony skład orzekający wraz z sędzią rezerwowym jeżeli takowy został wyznaczony.

§ 13

1. Przewodniczący Sądu czuwa aby członkowie składu orzekającego mieli możliwość zaznajomienia się z aktami sprawy przed rozprawą.
2. Stronom oraz obrońcom i pełnomocnikom udostępnia się akta postępowania i daje się możliwość sporządzania z nich odpisów. Za zgodą przewodniczącego Sądu akta sprawy mogą być udostępniane innym osobom.
3. Na wniosek obwinionego lub jego obrońców wydaje się odpłatnie kserokopie dokumentów z akt sprawy. Przewodniczący Sądu może w razie uzasadnionej potrzeby zarządzić wydanie odpłatnie uwierzytelnionych odpisów z akt sprawy.
4. Nie można odmówić stronie zezwolenia na sporządzenie odpisu (kserokopii) w przypadku gdy chodzi o:
 - 1) protokół czynności w której strona uczestniczyła (np. protokół przesłuchania);
 - 2) dokument pochodzący od strony lub sporządzony z jej udziałem.

Porządek i przebieg rozprawy

§ 14

1. Lokal w którym odbywają się rozprawy winien spełniać wymogi niezbędne dla zachowania powagi Sądu. Powinny w nim być wydzielone miejsca dla składu orzekającego, rzecznika, protokolanta, obwinionego i jego obrońców, pokrzywdzonego i jego pełnomocników, a także dla świadków, biegłych i innych uczestników postępowania.
2. Przewodniczący składu orzekającego zajmuje miejsce pośrodku, protokolant, obwiniony i jego obrońcy po lewej stronie Sądu, rzecznik, poszkodowany i jego pełnomocnicy po prawej.

§ 15

1. Gdy Sąd wchodzi na salę rozpraw i gdy ją opuszcza, wszyscy obecni na Sali wstają z miejsc.
2. W czasie odbierania przez Sąd przyrzeczenia od świadka lub biegłego, wszystkie osoby obecne na Sali rozpraw nie wyłączając Sądu stoją.
3. Każda osoba która zwraca się do Sądu i do której zwraca się Sąd wstaje z miejsca. W uzasadnionych przypadkach, szczególnie mając wzgląd na stan zdrowia uczestnika postępowania, przewodniczący składu orzekającego może zezwolić aby osoba zwracająca się do Sądu lub do której Sąd się zwraca, a także gdy osoba ta składa zeznanie lub wydaje opinię, siedziała.
4. W czasie ogłaszania sentencji orzeczenia Sądu wszyscy obecni na sali rozpraw, za wyjątkiem składu orzekającego, wysłuchują ją stojąc. Na czas wygłaszania ustnych motywów orzeczenia, przewodniczący składu orzekającego może zezwolić obecnym na sali rozpraw osobom, usiąść.

§ 16

1. Przed rozpoczęciem rozprawy przewodniczący składu orzekającego sprawdza czy wszystkie osoby wezwane i powiadomione o rozprawie stawiły się oraz czy nie ma przeszkód do rozpoznania sprawy.
2. Sąd odracza rozpoczęcie rozprawy w przypadkach:
 - 1) usprawiedliwionej nieobecności obwinionego lub jego obrońcy;
 - 2) niestawiennictwa obwinionego aptekarza, którego obecność na rozprawie uznał za konieczną;
 - 3) niestawiennictwa obwinionego aptekarza lub jego obrońców ustanowionych w sprawie którym zawiadomienie o rozprawie nie zostało doręczone lub brak jest dowodu doręczenia tego zawiadomienia;
 - 4) złożenia wniosku o którym mowa w § 30 ust. 2 rozporządzenia;
 - 5) można odroczyć rozprawę w przypadku niestawiennictwa na nią świadka, biegłego lub z innych ważnych przyczyn.
3. Po sprawdzeniu obecności, przewodniczący składu orzekającego zarządza opuszczenie sali przez świadków. Biegli mogą pozostać na sali, jeżeli przewodniczący nie zarządzi inaczej.
4. Na początku rozprawy powinno nastąpić odczytanie przez rzecznika wniosku o ukaranie, po stwierdzeniu, że obwiniony zrozumiał zarzuty i czy się do nich przyznaje. Następnie Sąd winien pouczyć obwinionego o jego prawie do składania wyjaśnień, odmowy wyjaśnień lub odpowiedzi na pytania oraz prawie zadawania pytań świadkom.
5. Jeżeli obwiniony aptekarz odmawia wyjaśnień lub wyjaśnia wyraźnie odmiennie niż poprzednio albo oświadcza, że pewnych okoliczności nie pamięta, wolno na rozprawie odczytać odpowiednie fragmenty jego wyjaśnień złożonych w postępowaniu wyjaśniającym.

6. Przesłuchanie obwinionego aptekarza należy rozpocząć od umożliwienie mu swobodnej wypowiedzi na okoliczność sprawy, po czym Sąd może przystąpić do zadawania mu pytań szczegółowych. Powyższy schemat stosować należy również przy przesłuchaniu świadków, które następuje w dalszej kolejności w/g wezwań na salę rozpraw. Po zeznaniach świadków wysłuchuje się opinii biegłych.
7. Przewodniczący składu orzekającego kieruje rozprawą i czuwa nad jej prawidłowym i sprawnym przebiegiem. Umożliwia stronom swobodne wypowiedzenie się co do każdej kwestii podlegającej rozstrzygnięciu. Jeżeli w jakiegokolwiek kwestii jedna ze stron zabiera głos, prawo głosu przynależy również pozostałym stronom. Obwinionemu aptekarzowi i jego obrońcom przysługuje głos ostatni.
8. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół, należy odnotowywać w nim wszystkie istotne dla rozpoznania sprawy zdarzenia, szczególnie treść zeznań obwinionego i świadków, ujawnione na rozprawie dowody oraz stanowiska stron w poszczególnych kwestiach. Protokół po jego zakończeniu podpisują przewodniczący składu orzekającego i protokolant.

§ 17

1. Dowody przeprowadza się na wniosek stron lub z urzędu.
2. Sąd dąży do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy. W tym celu dopuszcza dowody zgłoszone przez strony. O dopuszczeniu wniosku dowodowego rozstrzyga przewodniczący składu orzekającego, oddalenie wniosku następuje w formie postanowienia składu orzekającego (w tym celu należy zrobić krótką przerwę w rozprawie).
3. We wniosku dowodowym należy podać oznaczenie dowodu oraz okoliczności które mają być udowodnione, można też określić sposób przeprowadzenia dowodu.
4. Sąd może również przeprowadzić dowód z urzędu, jeżeli o istnieniu takiego dowodu wie i jeśli uzna, że przeprowadzenie tego dowodu służyć będzie ustaleniu istotnych faktów i okoliczności będących przedmiotem rozpoznania w toczącym się postępowaniu.
5. Sąd postanowieniem może oddalić wniosek dowodowy strony w następujących okolicznościach:
 - 1) przeprowadzenie dowodu jest niedopuszczalne;
 - 2) okoliczność, która miała być udowodniona nie ma znaczenia do rozstrzygnięcia sprawy;
 - 3) dowód jest nieprzydatny do stwierdzenia okoliczności;
 - 4) dowodu nie da się przeprowadzić;
 - 5) okoliczność która ma być udowodniona została już dostatecznie wyjaśniona, a wniosek zmierza ewidentnie do przedłużenia postępowania.
6. Nie można oddalić wniosku dowodowego na tej podstawie, że dotychczasowe dowody wykazywały przeciwieństwo tego, co wnioskodawca zamierza udowodnić.
7. Oddalenie wniosku dowodowego nie stoi na przeszkodzie późniejszemu jego dopuszczeniu, chociażby nie ujawniły się nowe okoliczności.

8. Dowody na poparcie obwinienia, zawartego we wniosku o ukaranie, winny być w miarę możliwości przeprowadzone przed dowodami służącymi do obrony.
9. Fakty powszechnie znane nie wymagają dowodów. To samo dotyczy faktów wiadomych Sądowi z urzędu, na co jednak należy zwrócić uwagę stron. Brak w powyższych okolicznościach potrzeby przeprowadzania dowodu nie wyłącza wniosku o przeprowadzenie dowodu przeciwnego.
10. Od zarządzeń i postanowień przewodniczącego składu orzekającego wydanych w trakcie rozprawy przysługuje niezwłoczne odwołanie się do składu orzekającego.

§ 18

1. Przesłuchanie świadka winno być poprzedzone uprzedzeniem go o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy bądź zatajenie prawdy i odebraniem od niego przyrzeczenia o następującej treści:
„świadomy/a znaczenia moich słów i odpowiedzialności przed prawem przyrzekam uroczyście, że będę mówił/a szczerą prawdę, niczego nie ukrywając z tego, co mi jest wiadome”.
2. Skład orzekający może za zgodą wyrażoną przez wszystkie strony postępowania odstąpić od odebrania przyrzeczenia od świadka.
3. Przesłuchanie świadka należy poprzedzić ustaleniem imienia nazwiska, miejsca zamieszkania, wieku, zawodu, karalności za fałszywe zeznania oraz stosunku do stron.
4. Świadka należy uprzedzić o prawie odmowy zeznań w przypadku:
 - 1) jeżeli jest osobą najbliższą dla obwinionego aptekarza;
 - 2) jeżeli świadek jest obwinionym w innej toczącej się sprawie o współudział w przewinieniu objętym postępowaniem w sprawie będącej przedmiotem rozprawy, na którą został wezwany.
5. Można zwolnić od złożenia zeznania lub udzielenia odpowiedzi na pytania świadka pozostającego z obwinionym aptekarzem w szczególnie bliskim stosunku osobistym, jeżeli świadek ten o to wnosi.
6. Świadek może uchylić się od odpowiedzi na pytanie, jeżeli udzielenie odpowiedzi mogłoby narazić jego lub osobę dla niego najbliższą na odpowiedzialność za przewinienie zawodowe, wykroczenie lub przestępstwo.
7. Jeżeli świadek uprawniony do odmowy złożenia zeznania lub zwolniony od tego na podstawach wskazanych w ust. 4 – 6 oświadczy nie później niż przed rozpoczęciem pierwszego zeznania na rozprawie przed Sądem, że chce z przysługującego mu prawa skorzystać, poprzednio złożone przez tego świadka zeznania w postępowaniu wyjaśniającym nie mogą służyć za dowód w sprawie ani być odtwarzane.
8. Materiał dowodowy w postaci dokumentów wnoszony przez strony, może być uznany za ujawniony na rozprawie za zgodą stron, bez jego odczytywania. Ten sposób ujawnienia dowodów winien znaleźć wyrażne odzwierciedlenie w protokole rozprawy.

§ 19

1. Jeżeli stwierdzenie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiadomości specjalnych, skład orzekający zasięga opinii biegłego lub biegłych.
2. O dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego skład orzekający wydaje postanowienie w którym należy wskazać:
 - 1) imię, nazwisko i specjalność biegłego lub biegłych, a w przypadku instytucji w razie potrzeby specjalność i kwalifikacje osób które winny uczestniczyć w przeprowadzeniu ekspertyzy;
 - 2) przedmiot i zakres ekspertyzy ze sformułowaniem w miarę potrzeby pytań szczegółowych;
 - 3) termin dostarczenia opinii Sądowi.
3. W miarę potrzeby udostępnia się biegłemu akta sprawy i wzywa go do udziału w przeprowadzeniu dowodów.
4. W zależności od decyzji składu orzekającego, biegły składa opinię ustnie lub pisemnie. Winna ona zawierać w szczególności sprawozdanie z przeprowadzonych czynności i spostrzeżeń oraz oparte na nich wnioski.
5. Jeżeli opinia jest niepełna lub niejasna bądź gdy zachodzi sprzeczność w samej opinii lub między różnymi opiniami wydanymi przez biegłych w tej samej sprawie, można wezwać ponownie tych samych biegłych celem uzupełnienia wydanych opinii lub wyjaśnienia zaistniałych sprzeczności lub wątpliwości, albo można powołać innych biegłych.

§ 20

1. Nie może być biegłym:
 - 1) osoba najbliższa dla obwinionego aptekarza;
 - 2) osoba pozostająca z obwinionym aptekarzem w szczególnie bliskim stosunku osobistym, jeżeli osoba taka wnosi o zwolnienie jej od wydania opinii;
 - 3) osoba powołana w sprawie w charakterze świadka lub która była świadkiem czynu będącego przedmiotem wniosku o ukaranie;
 - 4) osoba do której odnoszą się przyczyny wyłączenia wymienione w przepisie art. 40 § 1 pkt 1, 3 i 5 kpk.
2. Jeżeli po wydaniu opinii ujawnią się przyczyny wyłączenia biegłego o których mowa w ust. 1, wydana przez niego opinia nie może stanowić dowodu, a na miejsce biegłego wyłączonego należy powołać innego biegłego.
3. Jeżeli ujawnią się powody osłabiające zaufanie do wiedzy lub bezstronności biegłego albo inne ważne powody, powołuje się innego biegłego.

§ 21

1. Skład orzekający może zwrócić sprawę rzecznikowi do uzupełnienia postępowania wyjaśniającego, jeżeli w toku rozprawy ujawnią się istotne braki tego postępowania, a ich usunięcie przez skład orzekający byłoby niemożliwe lub utrudnione.
2. Przekazując sprawę rzecznikowi skład orzekający wskazuje kierunek uzupełnienia postępowania wyjaśniającego, a w razie potrzeby także odpowiednie czynności, jakie należy przedsięwziąć.

§ 22

1. Jeżeli na podstawie okoliczności, które uzewnętrzniły się w toku rozprawy, rzecznik zarzucił obwinionemu inne przewinienie zawodowe, oprócz tego które objęte jest wnioskiem o ukaranie, skład orzekający może za obopólną zgodą stron rozpoznać nowy zarzut na tej samej rozprawie, chyba że zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego co do tego nowego zarzutu postawionego przez rzecznika.
2. W razie odroczenia rozprawy z powodu o którym mowa w ust. 1, rzecznik wnosi nowy lub dodatkowy wniosek o ukaranie.

§ 23

1. Skład orzekający może z ważnych powodów z własnej inicjatywy lub na wniosek stron zarządzić przerwę w rozprawie na czas nie dłuższy niż 21 dni.
2. Zarządzając przerwę w rozprawie, przewodniczący składu orzekającego określa jednocześnie czas i miejsce dalszego ciągu tej rozprawy. Osoby uczestniczące w rozprawie przerwanej uważa się za powiadomione o nowym terminie rozprawy i obowiązane są stawić się bez dodatkowego wezwania.
3. Rozprawę przerwaną prowadzi się po przerwie w dalszym ciągu, a od początku tylko wówczas, jeżeli skład orzekający uległ zmianie lub uznane zostało to za konieczne.
4. W razie przekroczenia granicznego 21 dniowego czasu przerwy w rozprawie, uznaje się ją za odroczoną.
5. Skład orzekający może rozprawę odroczyć, gdy zarządzenie przerwy byłoby niewystarczające.
6. Odroczoną rozprawę prowadzi się od początku.

§ 24

1. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, przewodniczący składu orzekającego zapytuje strony czy nie wnoszą o ewentualne jego uzupełnienie, a w razie odpowiedzi przeczącej zamyka tą część rozprawy.

2. Po zamknięciu postępowania przewodniczący składu orzekającego udziela głosu stronom i obrońcy o ile występuje w sprawie w/g następującej kolejności: rzecznik, pokrzywdzony i jego pełnomocnik, obrońca obwinionego i obwiniony.
3. Jeżeli rzecznik, pokrzywdzony lub jego pełnomocnik ponownie zabierze głos, należy również udzielić głosu obrońcy i obwinionemu, w/g zasady, że ostatni głos przysługuje obwinionemu.

§ 25

1. Wysłuchanie stron kończy rozprawę, przewodniczący składu orzekającego zamyka ją i zarządza niezwłoczne przystąpienie do narady (bez udziału sędziego rezerwowego i protokolanta).
2. Przebieg narady i głosowania nad orzeczeniem jest tajny.

§ 26

1. Podstawę orzeczenia może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy. Orzeczenie zapada w głosowaniu większością głosów.
2. Członek składu orzekającego, który głosował przeciwko uznaniu obwinionego aptekarza za winnego, może wstrzymać się od głosowania nad wymiarem kary, wówczas jego głos przyłącza się do zdania najprzychylniejszego dla obwinionego aptekarza.
3. W przypadku uznania obwinionego aptekarza za winnego więcej niż jednego przewinienia, za każde z nich orzeka się odrębną karę, a następnie karę łączną.
4. Karę wymierza się w/g swobodnego uznania składu orzekającego, biorąc pod uwagę stopień winy oraz wszystkie okoliczności przemawiające zarówno za, jak i przeciw obwinionemu posiłkując się w tej mierze zasadami określonymi w rozporządzeniu oraz w Kpk.

§ 27

1. W sprawach szczególnie zawiłych oraz z innych ważnych powodów skład orzekający może odroczyć wydanie orzeczenia na czas nie przekraczający 7 dni.
2. W postanowieniu o odroczeniu wydania orzeczenia należy wskazać czas i miejsce jego ogłoszenia. Niestawiennictwo stron na ogłoszeniu orzeczenia nie hamuje tej czynności.

§ 28

1. Orzeczenie podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego nie wyłączając przegłosowanego. Do orzeczenia można zgłosić zdanie odrębne (votum separatum), zgłaszający ma prawo uczynić o tym na orzeczeniu wzmiankę.
2. Członek składu orzekającego, który zgłosił zdanie odrębne, treść i uzasadnienie tego zdania sporządza na piśmie i w zamkniętej kopercie dołącza do akt sprawy. Zgłoszenie zdania

odrębnego podaje się do wiadomości przy ogłaszaniu orzeczenia, jednakże treści tego zdania nie ujawnia się, a nazwisko sędziego w zależności od woli autora votum separatum.

§ 29

1. Każde orzeczenie sądu kończące postępowanie w instancji, winno zawierać:
 - 1) oznaczenie sądu oraz imienne wskazanie składu orzekającego który orzeczenie wydał, a także imię i nazwisko rzecznika i protokolanta;
 - 2) datę oraz miejsce rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia;
 - 3) imię i nazwisko oraz dane osobowe określające tożsamość obwinionego aptekarza;
 - 4) opis zarzucanego przewinienia zawodowego;
 - 5) rozstrzygnięcie sądu: uniewinnienie, umorzenie postępowania lub uznanie aptekarza za winnego popełnienia zarzucanego mu przewinienia zawodowego;
 - 6) postanowienie o kosztach postępowania.
2. Orzeczenie uznające obwinionego aptekarza winnym popełnienia zarzucanego mu przewinienia zawodowego, powinno ponadto zawierać:
 - 1) dokładne określenie przewinienia zawodowego przypisywanego obwinionemu, ze wskazaniem kwalifikacji prawnej czynu tj. przytoczeniem które przepisy określające wykonywanie zawodu lub przepisy KEA RP zostały naruszone;
 - 2) określenie rodzaju kary i jej rozmiaru wymierzonej aptekarzowi;
 - 3) postanowienie o obciążeniu ukaranego kosztami postępowania lub o częściowym, względnie całkowitym zwolnieniu od ich ponoszenia, jeżeli sąd uzna, że poniesienie tych kosztów byłoby dla ukaranego zbyt obciążające.
3. W przypadku uniewinnienia lub umorzenia postępowania koszty ponosi Skarb Państwa.

§ 30

1. Po podpisaniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego ogłasza je stronom, a następnie przytacza ustnie najważniejsze jego motywy.
2. Zgłoszenie zdania odrębnego podaje się do wiadomości stron z zastrzeżeniem § 45 ust. 2.

§ 31

1. Sąd z urzędu uzasadnia pisemnie orzeczenia i postanowienia od których przysługuje środek odwoławczy.
2. Pisemne uzasadnienie orzeczenia winno być sporządzone w ciągu 14 dni od jego ogłoszenia i zawierać:
 - 1) wskazanie jakie fakty sąd uznał za udowodnione lub nie udowodnione i dlaczego, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych;
 - 2) wyjaśnienie podstawy prawnej orzeczenia;
 - 3) przytoczenie okoliczności które skład orzekający miał na względzie przy wymiarze kary;
 - 4) podpisy całego składu orzekającego, nie wyłączając przegłosowanych i zgłaszających zdanie odrębne;

- 5) pouczenie o przysługującym stronom środkach odwoławczych oraz sposobie ich wnoszenia.

§ 32

1. Orzeczenia i postanowienia okręgowego sądu aptekarskiego uprawomocniają się z upływem terminów przewidzianych do złożenia środka odwoławczego.
2. Orzeczenia Naczelnego Sądu Aptekarskiego, działającego jako sąd apelacyjny są prawomocne z dniem ogłoszenia.
3. Odpis orzeczenia sądu doręcza się stronom, właściwej okręgowej radzie aptekarskiej do wykonania, wojewodzie oraz Prezesowi NRA do wiadomości, najpóźniej w ciągu 14 - tu dni licząc od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

Koszty postępowania

§ 33

1. Do kosztów postępowania przed Sądem należą wyłącznie koszty określone w § 58 pkt 1 – 3 rozporządzenia.
2. Sposób naliczania kosztów określa § 56 rozporządzenia.
3. Koszty postępowania wykląda izba której Obwiniony był członkiem w momencie popełnienia przewinienia zawodowego. O ile postępowanie toczyło się przed innym właściwym do rozpoznania sprawy Sądem, zwrot wyłożonych kosztów winien nastąpić w każdej sytuacji z izby właściwej dla Ukaranego, dla izby której Sąd rozpoznał sprawę, na podstawie przedłożenia zestawienia kosztów.
4. Egzekucja zasądzonych od Ukaranego kosztów postępowania należy do izby aptekarskiej, na rzecz której koszty te zostały zasądzone.

Postępowanie odwoławcze

§ 34

1. Odwołania od orzeczeń i zażalenia na postanowienia Sądów I instancji wnosi się do Naczelnego Sądu Aptekarskiego w terminach zawitych (określonych w § 43 ust. 1 i 2 rozporządzenia) za pośrednictwem Sądu, który wydał zaskarżone Orzeczenie lub postanowienie.
2. Do wnoszonego środka odwoławczego winny być załączone w odpowiedniej liczbie, odpisy tego środka dla wszystkich stron postępowania.

§ 35

1. Jeżeli wniesiony środek odwoławczy odpowiada wymogom formalnym, przewodniczący NSA zarządza doręczenie jego odpisów stronom i wydaje stosowne zarządzenie przygotowujące rozprawę odwoławczą NSA w celu rozpoznania tego środka.
2. Jeżeli wniesiony środek odwoławczy nie odpowiada wymogom formalnym przewidzianym w art. 119 w zw. z art. 427 kpk, stosuje się zasady określone w art. 120 kpk.
3. Jeżeli środek odwoławczy został wniesiony po terminie, przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalny z mocy prawa, przewodniczący NSA kieruje sprawę na posiedzenie niejawne.
4. Zażalenie na postanowienie NROZ o którym mowa w § 20 ust. 4 rozporządzenia wnosi się do NSA za pośrednictwem tego rzecznika.
5. NSA na posiedzeniu niejawnym, pozostawia wniesiony środek odwoławczy bez rozpoznania jeżeli zachodzą okoliczności określone w ust. 3 albo jeżeli uzna, że przyjęcie tego środka odwoławczego nastąpiło na skutek niezasadnego przywrócenia terminu jego wniesienia. Z analogicznych przyczyn można pozostawić środek odwoławczy bez rozpoznania także na rozprawie apelacyjnej.
6. Odpis postanowienia o pozostawieniu przyjętego środka odwoławczego bez rozpoznania, doręcza się stronie, która wniosła ten środek.
7. Na postanowienie o pozostawieniu wniesionego środka odwoławczego bez rozpoznania stronie przysługuje w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu tego postanowienia, prawo wniesienia zażalenia do innego składu orzekającego NSA, równorzędnego temu składowi, który wydał zaskarżone postanowienie w postępowaniu odwoławczym.

§ 36

1. Cofnięcie odwołania przez składającą je stronę, które nastąpiło przed rozpoczęciem rozprawy apelacyjnej jest wiążące dla NSA, który pozostawia odwołanie bez rozpoznania, o ile nie zachodzą przesłanki z art. 439 § 1 pkt 1 – 2 oraz pkt 5 – 10 kpk.
2. Środka odwoławczego wniesionego na korzyść obwinionego aptekarza nie można cofnąć bez jego zgody.

§ 37

1. Rozprawę przed NSA jako sądem II instancji rozpoczyna ustne sprawozdanie przewodniczącego składu orzekającego lub wyznaczonego sędziego sprawozdawcy referujące przebieg i wyniki dotychczasowego postępowania, a w szczególności treść zaskarżonego orzeczenia oraz zarzuty i wnioski zawarte w rozpoznawanym środku odwoławczym, jak również przedstawia zagadnienia wymagające rozstrzygnięcia z urzędu. W miarę uzasadnionej potrzeby odczytuje się z akt sprawy poszczególne ich fragmenty.
2. Po zreferowaniu sprawy przewodniczący składu orzekającego udziela głosu stronom, przy czym w pierwszej kolejności NROZ w celu zajęcia przez niego stanowiska w sprawie

zarzutów i wniosków zawartych w apelacji. Obwinionemu aptekarzowi i jego obrońcy przysługuje prawo repliki do każdej wypowiedzi rzecznika.

3. Skład orzekający NSA jest obowiązany rozpoznać wszystkie zarzuty i wnioski podniesione we wniesionym środku odwoławczym.

§ 38

1. Co do zasady skład orzekający NSA działający jako sąd II instancji nie może przeprowadzić postępowania dowodowego co do istoty sprawy.
2. Skład orzekający sądu może jednak w uzasadnionych, wyjątkowych przypadkach, uznając potrzebę uzupełnienia przewodu sądowego, przeprowadzić uzupełniający dowód w sprawie, jeżeli może przyczynić się to do przyspieszenia postępowania, a nie jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu sądowego w całości lub znacznej jego części.
3. NSA jako sąd II instancji rozpoznaje sprawę i orzeka w granicach zakreślonych przez wniesiony środek odwoławczy.
4. Niezależnie od granic środka odwoławczego, NSA działając jako sąd II instancji bierze z urzędu pod uwagę rażące naruszenie prawa procesowego oraz istotną odmienność oceny co do naruszenia przez obwinionego zasad prawa i KEA RP.

§ 39

1. Po rozpoznaniu środka odwoławczego skład orzekający NSA orzeka o utrzymaniu w mocy zaskarżonego orzeczenia albo o jego zmianie lub uchyleniu w całości bądź części i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania przed sądem I instancji. Powyższe dotyczy odpowiednio rozpoznania środka odwoławczego od uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia.
2. Zaskarżone orzeczenie sądu I instancji ulega uchyleniu lub zmianie w razie stwierdzenia obrazy przepisów prawa materialnego lub procesowego (postępowania), błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli czynniki te mogły mieć wpływ na treść orzeczenia.
3. Zmianie może podlegać zaskarżone orzeczenie również z powodu rażącej niewspółmierności wymierzonej kary w stosunku do wagi przewinienia (kara rażąco niesprawiedliwa).
4. Jeżeli pozwalają na to zebrane dowody, NSA zmienia zaskarżone orzeczenie, orzekając odmiennie co do istoty albo uchyla je w całości lub w części i umarza postępowanie w odpowiednim zakresie. W innych przypadkach uchyla orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania OSA.
5. Zapatrywania prawne i wskazania NSA co do dalszego (powtórnego) postępowania są wiążące dla sądu I instancji, któremu sprawę przekazano do ponownego rozpoznania.

§ 40

1. Wydanie orzeczenia na niekorzyść apelującego aptekarza może nastąpić tylko wówczas, gdy środek odwoławczy wniesiony został na jego niekorzyść i tylko w granicach tego odwołania.
2. Niezależnie od granic wniesionego środka odwoławczego i podniesionych w nim zarzutów, zaskarżone orzeczenie podlega zmianie na korzyść obwinionego aptekarza albo uchyleniu, jeżeli utrzymanie tego orzeczenia w mocy byłoby rażąco niesprawiedliwe.
3. Okres tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych, orzeczony przez sąd I instancji w zaskarżonym orzeczeniu zalicza się ukaranemu aptekarzowi na poczet wymierzonej kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu.
4. Orzeczenie NSA kończące postępowanie w sprawie staje się prawomocne z chwilą ogłoszenia.
5. W zakresie nieregulowanym w niniejszym rozdziale w postępowaniu przed NSA jako sądem II instancji stosuje się odpowiednio uregulowania dotyczące postępowania przed sądem I instancji.

Wykonywanie prawomocnych orzeczeń

§ 41

1. Prawomocność orzeczeń OSA i NSA stwierdza przewodniczący sądu okręgowego, izby okręgowej właściwej dla przynależności ukaranego w dacie popełnienia przez niego przewinienia zawodowego i wydaje zarządzenia niezbędne do wszczęcia postępowania wykonawczego przez właściwe organy i instytucje.
2. Odpisy prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie przed NSA jego przewodniczący przesyła podmiotom uprawnionym do wniesienia do SN kasacji od tego orzeczenia, wymienionym w art. 46b ust. 1 ustawy oraz do wiadomości właściwej OIA. Akta sprawy przechowuje się przez okres 60 dni w NSA, po czym w przypadku niewniesienia kasacji zwraca do właściwego OSA.
3. Przewodniczący OSA w stosunku do wszystkich prawomocnych orzeczeń sądów aptekarskich stosują tryb określony w § 52 ust. 2 – 3 rozporządzenia.

Wznowienie postępowania

§ 42

1. O wznowieniu postępowania orzeka postanowieniem sąd, który wydał orzeczenie kończące postępowanie.

2. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do NSA, a jeżeli zostało wydane przez NSA, to do innego równorzędnego składu NSA.
3. Wznowione postępowanie toczy się na zasadach ogólnych.

Obsługa kancelaryjna

§ 43

1. Obsługę kancelaryjną NSA i OSA zapewniają odpowiednio NRA i ORA w tym również wyznaczają pracownika do wykonywania czynności biurowych (sekretarza) związanych z pracą sądów.
2. Sekretarz wykonuje polecenia przewodniczącego sądu oraz prowadzi akta i księgi biurowe.

§ 44

Do obowiązków sekretarza należy w szczególności:

1. Przyjmowanie i rejestrowanie przychodzących do sądu pism i akt oraz przedstawianie ich przewodniczącemu sądu.
2. Sporządzanie wezwań i zawiadomień.
3. Przyjmowanie interesantów i udzielania informacji o biegu sprawy oraz udostępnianie za zgodą przewodniczącego sądu akt spraw do wglądu, robienia wypisów i kserokopii, stronom postępowania, obrońcom i pełnomocnikom.
4. Podpisywanie pism w zakresie przekazanych kompetencji.
5. Wykonywanie innych czynności zleconych przez przewodniczącego sądu, w tym pełnienie roli protokolanta na rozprawach.

§ 45

W sądach aptekarskich prowadzi się następujące księgi biurowe:

1. Repertorium A – dla spraw odpowiedzialności zawodowej farmaceutów rozpoznawanych przed sądem I instancji.
2. Repertorium AP – dla spraw rozpoznawanych w ramach sądu polubownego.
3. Repertorium AR – dla spraw odwołań od orzeczeń rozpoznawanych w I instancji przez NSA.
4. Repertorium AZ – dla spraw zażaleń na postanowienia sądu.
5. Repertorium AOR – dla spraw odwołań od orzeczeń OSA i NSA działającego w I instancji.
6. Repertorium AOG – dla innych spraw rozpoznawanych przez NSA, a w szczególności spraw o wyznaczenie innego właściwego sadu do rozpoznania sprawy, o wyłączenie sędziego ze składu orzekającego, o wznowienie postępowania itp.
7. Wykaz APS – dla spraw wniosków o udzielenie pomocy sądowej.
8. Kontrolka WAB – dla kontroli spraw przekazanych biegłym w celu wydania opinii.

§ 46

1. Księgi biurowe służą do rejestrowania czynności sądowych, kontrolowania biegu spraw oraz stanowią podstawę oznaczania, układu i przechowywania akt.
2. Wpisów w księgach biurowych dokonuje się niezwłocznie po powstaniu podstawy do ich zamieszczenia.
3. Zarejestrowanie sprawy następuje przez wpisanie do właściwego repertorium.
4. W przypadku przekazania sprawy przez NSA do ponownego rozpoznania, podjęcia zawieszonego postępowania w sprawie oraz wznowienia postępowania, należy sprawę zarejestrować pod nowym numerem.
5. Rejestrując sprawę pod nowym numerem, należy pod nową datą wpisu umieścić również datę pierwotnej rejestracji, a pod nowym numerem sprawy – numer poprzedni. Przy wpisie poprzednim należy odnotować numer, pod jakim sprawa została zarejestrowana w repertorium.

§ 47

1. Do każdej sprawy z chwilą jej wpisania do właściwego repertorium zakłada się odrębne akta.
2. Akta otrzymują oznaczenie zawierające w kolejności: oznaczenie repertorium, numer odpowiadający pozycji wpisu do repertorium, dwie ostatnie cyfry roku kalendarzowego. Oznaczeniem tym opatruje się każdy sporządzony w danej sprawie dokument.
3. Akta należy prowadzić chronologicznie, winny one być ponumerowane, spięte lub zszyte.

§ 48

1. Załatwienie sprawy uwidacznia się w księdze biurowej poprzez zakreślenie kolorowym znakiem numeru porządkowego sprawy. Zakreślenie polega na umieszczeniu pionowej kreski z lewej strony numeru porządkowego.
2. Sprawę w której występuje kilka osób uważa się za załatwioną w momencie, gdy załatwienie dotyczy wszystkich osób.
3. Omyłkowy wpis sprawy do księgi biurowej poprawia się przez przekreślenie go bez zmiany numerów porządkowych dalszych spraw. Obok należy wpisać właściwe dane.

§ 49

1. Pisma z zakresu spraw administracyjnych i nadzoru rejestruje się w dzienniku ogólnym oraz oznacza sygnaturą „O” i numerem pod którym zapisane zostały w dzienniku.
2. Numerację w dzienniku rozpoczyna się na nowo z początkiem każdego roku kalendarzowego.
3. Korespondencja wysyłana podlega rejestracji w księdze korespondencji.

4. W sprawach nieuregulowanych w tym rozdziale należy stosować odpowiednio zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 roku (Dz. Urz. Min. Spraw. nr 5 poz. 22 z późn. zm.) w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej.

Przepisy końcowe

§ 50

1. Niniejszy regulamin może być zmieniony na podstawie uchwały NSA, podjętej na posiedzeniu plenarnym Sądu, przy obecności co najmniej 2/3 członków tego organu, w tym przewodniczącego lub (i) wiceprzewodniczącego, zwykłą większością głosów.
2. Powyższy regulamin został uchwalony na plenarnym posiedzeniu NSA uchwałą nr VI/2/2015 w dniu 14 września 2015 roku, z mocą obowiązującą od 1 listopada 2015 roku.
3. Tekst niniejszego regulaminu przesyła się niezwłocznie drogą elektroniczną wszystkim OSA oraz umieszcza się na stronie internetowej NIA w dziale władze Naczelnej Izby Aptekarskiej – Naczelny Sąd Aptekarski.
4. Z dniem wejścia w życie regulaminu tracą moc „Regulamin Naczelnego Sądu Aptekarskiego” uchwalony na plenarnym posiedzeniu NSA uchwałą nr IV/1/2004 z dnia 11 lutego 2004 roku oraz „Regulamin wewnętrznego działania Okręgowych Sądów Aptekarskich” podjęty uchwałą NSA nr IV/2/2004 z dnia 18 marca 2004 roku.

Warszawa dnia 14 września 2015 roku.